

[Diderichsen.]

get til en grundig udvalgsbehandling. Vi tager som sagt en velvillig stilling dertil.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Det høje ting har jo i denne sag præsteret et usædvanligt opbud af sagkundskab, 5 meget kyndige damer og en dyrlæge. Hvad skal en stakkels minister så stille op? Der er blevet rejst en lang række problemer; jeg tør måske betegne nogle af dem som detailproblemer, som vi med megen ret og formentlig også med udbytte kan diskutere i et udvalg.

Det ærede medlem fru Camma Larsen-Ledet spurgte, om man ikke i § 3 burde erstatte ordet „bør“ med „skal“. Jeg tør næsten sige, at de to ord dækker hinanden i lovteknisk henseende; men er der i udvalget ønske om at gøre det lidt skarpere, så koster det jo ikke nogen større anstrengelse at udskifte det ene ord med det andet.

Det ærede medlem fru Camma Larsen-Ledet nævnte også et andet problem, nemlig om der ikke burde åbnes mulighed for, at mødrehjælpen selv kunne tage et initiativ, hvor en henvisning ikke fandt sted fra den pågældende læge eller jordemoder. Jeg vil bede om, at man meget nøje overvejer, om det er rigtigt at give mødrehjælpen en sådan mulighed for selv at optræde over for den pågældende kvinde; jeg er ikke sikker på, at det ville være nogen lykkelig udgang, og jeg er ikke sikker på, at mødrehjælpen som institution kunne være interesseret i at få en sådan adgang eller måske snarere et påbud om at gribe ind.

Det ærede medlem fru Nathalie Lind og en række andre ærede ordførere beskæftigede sig med spørgsmålet om forældremyndigheden i relation til denne lov. Herom vil jeg gerne sige, at justitsministeriet jo har givet udtryk for — det var i øvrigt i min tid som justitsminister — at forældremyndighedsindehaverens samtykke måtte indhentes, hvor den pågældende unge pige var under 18 år. Det, vi gør i dette tilfælde, er, at vi, for så vidt angår det begrænsede

område, hvor den pågældende har gennemgået et svangerskab eller en abort, sætter os ud over det hensyn, som justitsministeriet her har peget på; men jeg synes nok, det ærede medlem hr. Diderichsen har ret i, at vi må overveje, om vi kan give klarere udtryk derfor i lovteksten — helst i lovteksten — ellers i betænkningen.

Det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen nævnte, at der foreligger tilfælde, hvor en jordemoder har måttet foretage undersøgelser uden at oppebære vederlag, og jeg kan meget vel se, at der her kan være et problem, vi må se på i udvalget.

Såvel det ærede medlem fru Else-Merete Ross som andre ærede medlemmer beklagede, at lovforslaget var kommet så sent. Nu tør jeg måske gøre opmærksom på, at jeg ikke har været indenrigsminister så længe, og at jeg havde forslaget klart et halvt år efter, at jeg var blevet indenrigsminister, så jeg kan jo sige som den livstrætte tjener: det er ikke mig, det er min kollega!

Så pegede det ærede medlem fru Else-Merete Ross på et meget vidtgående problem, nemlig dette: bør manden ledsage hustruen, når hun skal til vejledning om de sundhedsmæssige følger af et nyt svangerskab? Der er jo intet, der hindrer ham i at gå med, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem ville gøre sig til talsmand for, at det skulle påbydes; det påbydes jo ej heller kvinden at følge en sådan vejledning; hun kan få disse undersøgelser foretaget, og hun kan, om hun ønsker det, få denne vejledning. Men der er jo intet, der hindrer manden i at ledsage hende under besøget hos lægen.

Med hensyn til Grønland afventer jeg naturligvis, når og hvis lovforslaget vedtages, en henvendelse fra den højtærede Grønlandsminister.

Til det ærede medlem hr. Iver Poulsen vil jeg sige: ja, det er en teknisk fejl; der er faldet en sætning ud i fremsættelsestalen, nogen større betydning har det jo ikke.

Endelig vil jeg gerne sige, at en række af